

АНГОЛА – УСПІШНИЙ РОЗВИТОК ПІСЛЯ ВІЙНИ

ВИКОНАВ ЛЕЛЮХ
ДМИТРО

Ангола

- ▶ Республіка Ангола — незалежна держава на південному заході Африки, колишня португальська колонія

- ▶ Столиця — Луанда

- ▶ Офіційна мова — португальська

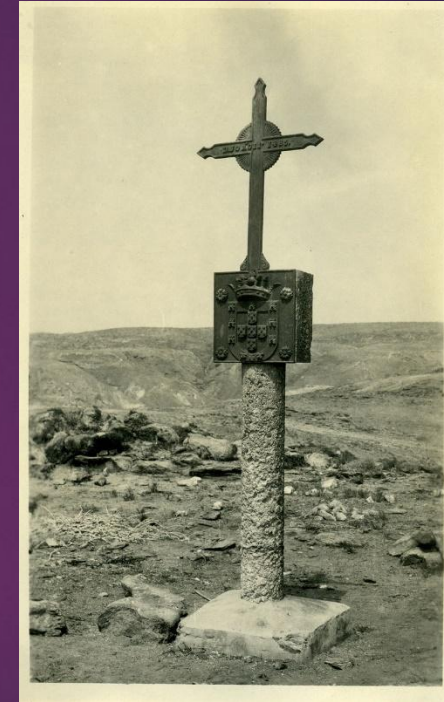
Колоніальний період

У 1482 році на узбережжі з'явилися португальці з експедиції **Діогу Кана**.

В **XVI столітті** вони заснували кілька фортів на узбережжі, у тому числі Сан-Паулу-ді-Луанда у 1576 році, який став центром подальшої колонізації.

Опір португальським загарбникам у XVII столітті очолила правительська держава Ндонго і Матамба. Після її смерті держава Ндонго розпалася під ударами португальських колонізаторів.

Фактично Португалія окупувала всю внутрішню територію Анголи лише на початку **1920-х** років.

Падран Діогу Кана
на розі Санта-Марія

У 1900—1910 роках відбувались національно-визвольні повстання проти влади Португалії, які були придушені португальськими військами.

До 1951 року, коли Ангола була оголошена «заморською провінцією», країна мала статус португальської колонії. Народ Анголи вів постійну боротьбу проти колонізаторів. У 1961 році спалахує антипортугальське повстання на чолі з Холденом Роберто. Згодом до повстання приєднався Народний рух за визволення Анголи. Від цього року починається війна за незалежність, що тривала близько 15 років.

Незалежність

Новий уряд Португалії, сформований після перемоги революції 1974 року, надав Анголі право на незалежність. **15 січня 1975** між Португалією з одного боку та **МПЛА**, **ФНЛА** й **УНІТА** з іншого було підписано угоду про практичні шляхи переходу до незалежності.

Головною метою ангольських патріотів було досягнення незалежності Анголи. Війна з португальськими військами носила переважно партизанський характер. Основні райони військових дій припадали на північно-західні, східні і південно-східні регіони країни.

В **серпні 1975** р. в Анголу ввійшли війська Південно-Африканської Республіки (ПАР) і збройні загои Заїру, які залишалися на ангольській території до кінця березня 1976. В цій складній обстановці **МПЛА** і сили, які її підтримують, проголосили **11 листопада 1975** у Луанді **незалежність Анголи**. Її першим президентом став Агоштінью Нету.

Громадянська війна (1975-2002)

- ▶ Війна почалася відразу після здобуття Анголою незалежності від Португалії в листопаді 1975 року. До цього, в контексті боротьби за деколонізацію окремі збройні сутички між місцевими рухами мали місце ще в 1974-75 роках, на фоні ангольської війни за незалежність.

- ▶ Громадянська війна була насамперед боротьбою за владу між двома колишніми визвольними рухами: Народним рухом за звільнення Анголи (МПЛА) та Національним союзом за повну незалежність Анголи (УНІТА). Водночас, громадянський конфлікт був однією з неоголошених посередницьких битв «холодної війни», через впливове втручання основних ворогуючих сил, Радянського Союзу і Сполучених Штатів Америки.

- ▶ **27-річна війна** умовно поділяється на основні три періоди — між 1975 і 1991, 1992 і 1994, та 1998 і 2002 роках — що **переривалися стислими періодами миру**. До того часу, коли МПЛА, нарешті, домоглася перемоги в **2002 році**, більше **500 000 чоловік були вбиті** і більше одного мільйона осіб вважалися переміщеними особами. Війна повністю **зруйнувала економіку та інфраструктуру Анголи**, а система державного управління, економічні підприємства, ірелігійні установи країни були практично знищені.

- ▶ Після **загибелі лідера УНІТА**, який домагався лише абсолютної влади, **країна нарешті перейшла до мирного життя**. Але **27-річна** війна вщент розорила країну.

Розвиток Анголи за останні роки

На даний момент Ангола знаходиться на підйомі. Країна нафти і алмазів є в повному розвитку після громадянської війни, яка тривала двадцять сім років. Столиця Анголи – п'ятимільйонне місто **Луанда** розкинулося на березі Атлантичного океану. Вулиці столиці покриті асфальтом, з'явилося багато нових підприємств, швидкими темпами зростає будівництво.

Ангола — аграрна держава з розвиненою нафтовидобувною галуззю промисловості (провінція Кабінда).

Економіка Анголи розвивається швидкими темпами, за минулий рік економічне зростання перевищило **сім відсотків**.

Після здобуття незалежності було націоналізовано великі підприємства іноземних компаній у сталеплавильній, цукровій, текстильній та інших галузях обробної промисловості, великі плантації кавового дерева; створено державні господарства й кооперативи.

Ця країна багата на природні ресурси і посідає друге місце серед виробників нафти і алмазів.

Основні галузі економіки: нафтова, гірнична (алмази, залізна руда, фосфати, золото, уран та ін.), харчова, текстильна. Основний транспорт — залізничний, автомобільний, морський. Головні морські порти: Кабінда, Намібе, Луанда, Лобіту.